

דברי הכפר

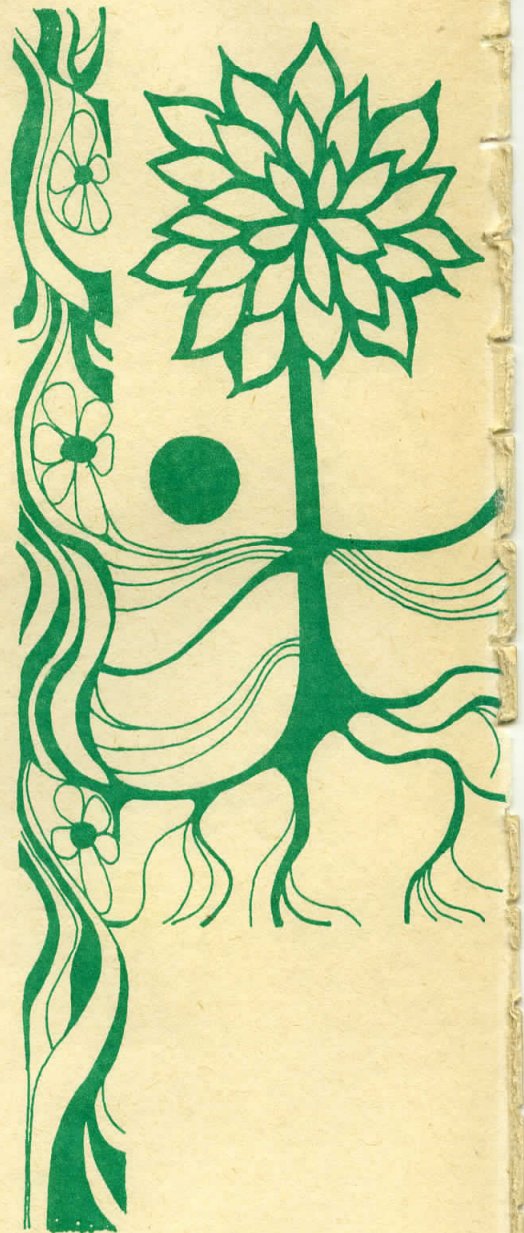
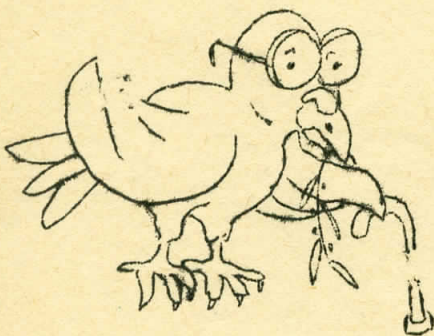
היונה הלבנה כבר זקנה / יהונתן גפן

היונה הלבנה כבר זקנה
היא עומדת לה שם כבר שנים רבות
אתם יודעים
היונה הלבנה כבר זקנה
לצפורים אחרות בגילה כבר יש נכדים

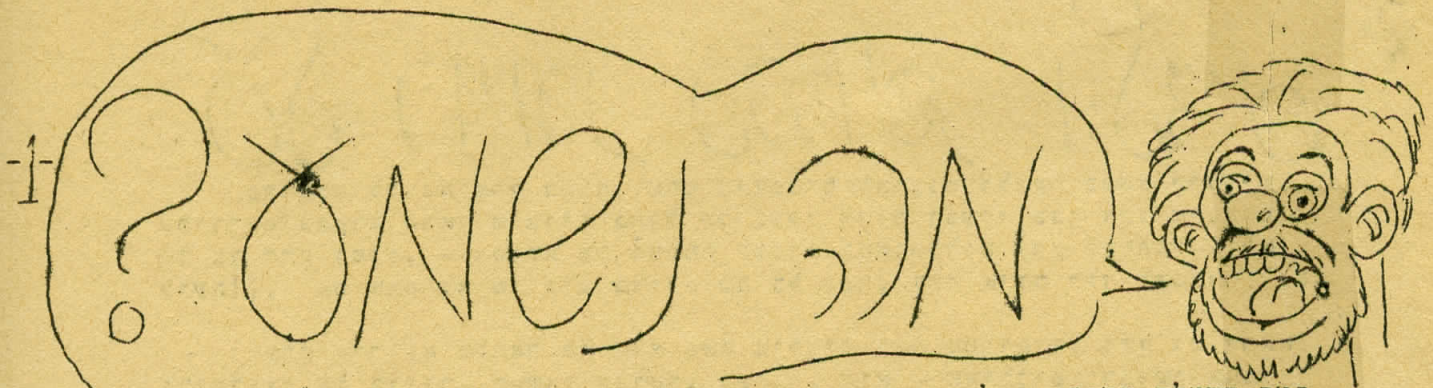
היונה הלבנה כבר זקנה
הרשו לה לרדת מהדגלים ולמצוא לה שובך בגינה
היונה הלבנה כבר זקנה
כבר הגיע הזמן שגם לה יהיה גוזל קטן בן-יונה

היונה הלבנה כבר זקנה
יותר מדי מלחמות עומדות אצלה בתור
היונה הלבנה כבר זקנה
ענף הזית מתייבש לה במקור

היונה הלבנה כבר זקנה
ומיום ליום היא פחות לבנה
ויותר חיוורת
היונה הלבנה כבר זקנה
תגידו לה שלו המים
ושהיא משוחררת.

מס. 669
ו' תמוז תש"מ
20.6.80
כפר הנשיא

זאת השאלה שאני שואלת את עצמי השבוע מעמקי מטחי, כי הפעם אני צריכה לאחל לעצמי החלמה מהירה, ולתכות בקצר רוח למישהו להגיד לי ביום ו' מה נשמע במשק.

מה שכן, אני יכולה פשוט לספר מה היה עד כאן, בתחומי. ביום ו', למשל, נהננו שוב מלהקת גלילאו, ובמוצאי שבת, מספר לא גדול אך מספיק השתתפו במשחק "חזרה לשורשינו" במועדון. אישית, נהניתי, אבל טוב שלא קראתי את המאמר בדברי-הכפר לפני כן. המנחה היה נאה ומקצועני, ולא מעט מהצלחת הערב היה תלוי בו.

קרה דבר ערך מפוקפק כאשר הגענו לבית החינוך ביום ב' בבוקר וגילינו שחברי כפר בלום שמו באריקדות כדי למנוע כניסתנו דרך כביש העפר - דבר שמטריד אותנו כבר חודשים, לא רק אותם, בגלל האבק הסמיך שעולה כל פעם שהאוטובוסים עוברים. חסמו את הכביש עם שלט "לא רוצים לנשום אבק יותר", והיינו צריכים להיכנס ברגל. קשה לדעת מה הם רצו מאתנו. סך הכל, הסכמנו אתם. לרדת לשיטות כמו אנשים אחרים בארץ - שיטת "ההפגנה" - לא נראה לי הדבר הכי מצופה מחברי קבוץ שתמיד היו גאים בדרכי החינוך שלהם. העולם באמת משתנה.

אגמור כאן. עמיתי במערכת בטח יכתבו עוד.

ממני - שבת שלום,

עדנה

נדליק נר לזכרו של

שלום נמלי

י"ב בתמוז

על חיות כחלים וילדים

בדרככם ללונה פרק בשבת, אתם מוזמנים להיכנס ולבקר במשק הילדים. בסניורכם במקום תראו מיגוון גדול של בעלי חיים ובעלי כנף וכן מיניאטורות של גן ירק ומסע, - וסוכת צל וחממה קטנות ומשוכללות (רק להסתכל - לא לגעת!). אם אתם לא מבינים בדיוק מה כל דבר, קחו איזה ילד שיסביר לכם.

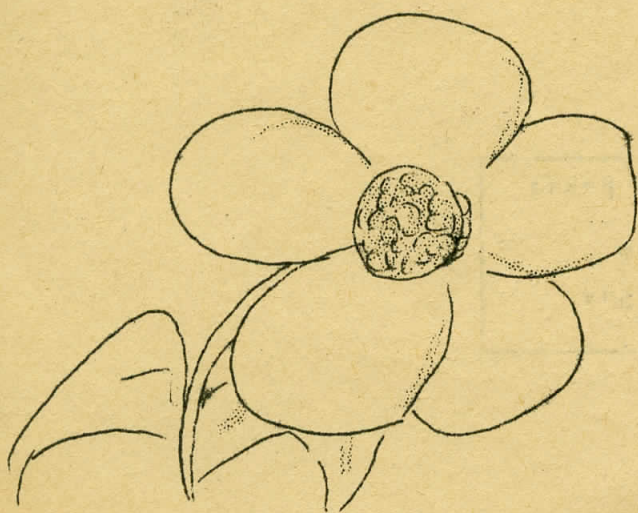
קצרה היריעה מלתאר מה הוא משק הילדים ומה מטרותיו, וזה גם יראה גרנדיוזי על הנייר. החשוב ביותר, בעיני, הוא - שהילדים ירגישו אהבה ושייכות למקום. דרך רגשות אלה יתממשו כל יתר המטרות והערכים שמקום כזה יכול להעניק.

כצעד ראשון בכיוון זה, מנוהל היום משק הילדים על ידי מזכירות נבחרת מקרב הילדים, המכונה "ועד משק הילדים". הועד יושב אחת לשבוע, בערך, עם כיבוד, וחושבים יחד ומחליטים החלטות חשובות (מה לשחול, איך לכנות בעל חיים חדש, איזה עבודות יש לבצע וכו').

העובדים הקבועים היום במשק הילדים - מלבדי - הם כיתות ארבל (ד', ה') ושיבולת (ב', ג') וכן "חבר נאמנים" הכולל את אמירה אנגלסברג ביום העבודה, מיכל לוי - אחרי הצהריים ובשעות הפנאי, מרדכי, האחראי על ענייני המסגרות (שערים, כלובים וכו') והחשוב ביותר - יניב בן-יהודה. הלא הוא אשר על ענייני הנוי, הגינון, האסתטיקה, הטכניקה והריסוסים. מלבד חבר הנאמנים עוזרים לנו במידה רבה בעלי רצון טוב - אלינוע, אורן פ', מקס חייט, יעקב בן-אברהם והצוות הרפואי - הלא הם ג'רמי, מיכה ויניב גליק!

בעיתנו העיקרית היום היא מחסור בכלובים וגדרות רעועות - שאותם יש לבנות כדי שנוכל להחזיק עוד בעלי חיים. אם למישהו "יבוא" לעשות משהו בעקבות הסיור ויש לו/לה קצת רעיונות זיכולת - שלא יתבייש!!

בקרוב אצא לחופשת לידה - אך אל דאגה - האימפריה תוחזק בנאמנות על ידי "חבר הנאמנים" באחריותו של דודי פוקס, המוכר יותר כמטפלת בעלת הזקן של כיתת שיבולת.

שלומית

חברות

לא חשבתי לשרוח לענות למכתבו "הלא אישי" של אדי בדפי דברי-
הכפר, אם כי התכוונתי לתת הסבר מלא לפני האספה. כיוון שהאספה כושלה
ראיתי לנכון להעיר כמה הערות, לשם הבנת המתעניינים.

ועדת החתונות איננה אנטרסנסטית לתמוך בהצעה זו או אחרת במיוחד
משום שהיא הציעה אותה. הועדה רוצה לקבל מן האספה מנדט על חקן שאפשר
יהיה לבצע אותו לסיפוק רוב החברים. כעת חברי הועדה מרגישים שהתקנון
הנוכחי כבר איננו מעשי ולכן הוזמנו הצעות מפי החברים.

מלבד אלה שהודפסו, נמסרו בעל פה הצעות נוספות מחברים אחדים,
כגון: א) חופה ליד הבית מלווה בשתיית לחיים ומסיבה משותפת בין כמה זוגות
במועד מאוחר/מרכזי יותר.

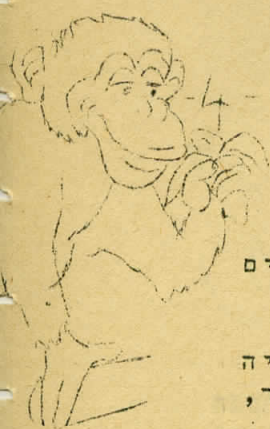
(ב) לבנים שכבר לא חיים במשק חתונה מצומצמת.

(ג) השתתפות כספית מצד שני שאינו חי בכפר הנשיא.

ובכן בחזרה לביקורת של אדי. אני רוצה לתמוך בהצעתו שחתונה בלי
מסיבה פירושה בלי חגיגה. איש מהועדה לא הציעה חתונה ללא מסיבה ואף
ברמז לא. המונח טקס הוא מורכב וטעון אפשרויות. נוסף לזה לא נאמר
ש"קשה מדי לארגן מסיבה" והנרמז שאנשי הועדה לא רוצים לטרוח. מה
שנאמר הוא שלדעת חברי הועדה לא היה זה צודק לדרוש מהחברים (והם שעושים
את רוב המאמץ לקראת חתונה) להקרא לתורנויות והכנות לעתים תכופות מדי
שלא נוציא את העונג והמתיקות משמחת כלולות.

אני דוחה מכל וכל את הטענה שועדת החתונות דורשת שינוי בחקנון
בכדי להקל על עצמה, אך בבואו של אדי עם תומך בהצעתו אקבל את מנויו
בהרגשה טובה. כפי שאמרתי לו יותר מפעם אחת לאדי, אני מעריכה את
מאמציו ואת נכונותו לתרום לכל ארוע חברתי ורק חבל שהוא נחפז להטיל
ספק על חבר אחר.

שמחה

מכתב אחכא אלכא

לחברים שלום,

מאד שמחנו לשמוע שהאסיפה קיבלה אותנו בחזרה. אנחנו מתגעגעים
הביתה ומקוים להגיע חזרה כמה שיותר מהר.

ערב אחד כשהסתכלנו פה בטלויזיה התפלאנו לראות דווח על התעשיה
בארץ, ואת מי הראו אם לא את מפעל "הבונים". זה היה לנו קצת מוזר,
והחזיר לנו זכרונות.

אנחנו בקשר עם דני חייט, שעדיין נראה ומתנהג אותו הדבר. רצינו
רק להגיד למקס חייט שה"ילד הקטן" שלו תמיד מצליח להסתדר.

רצינו גם להודות לסורל על שהתקשרה אלינו בהיותה פה בדרום אפריקה.

אנחנו מחכים בקוצר רוח להיות שוב בבית.

ממנו אי-שם,

אבלין, הרולד, דורס ושוני

ג'ני ואהוד אלמן

26.6

28 - 22 ביוני
22.6 אורן מנדזיגורסקי

23.6 אדם מדר

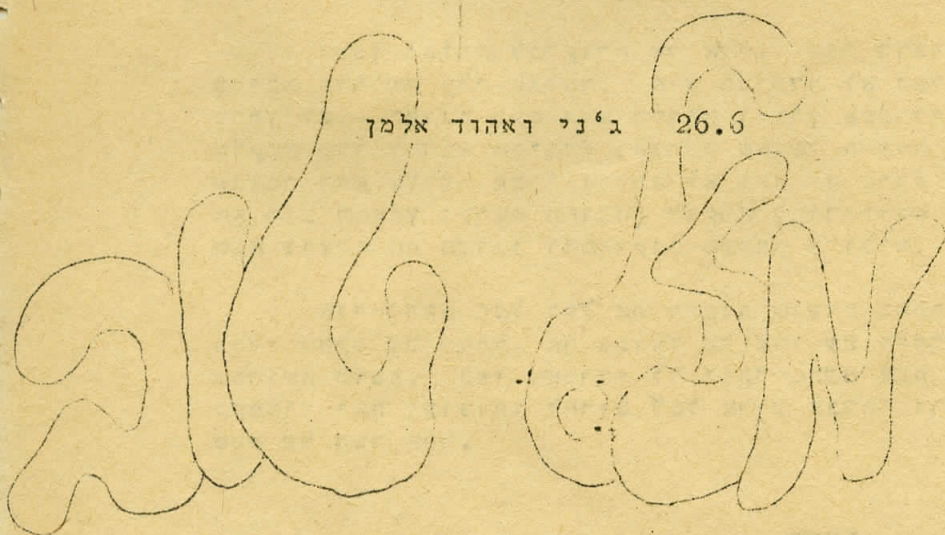
24.6 רות נאי

25.6 צבי לוינסון
נאוה בן-חיים
אופירה וולפין

26.6 דינה לוי
חדוה וולפין

27.6 אבישי פרלסון

28.6 עמרי קופ
לאה כץ
סיגל הדר

מה לדעתך רצייתי לאמר בפסוקים אליהם התיחסת? **מדור לי, אריק, שירדת**
 לסוף דעתי מאחר, הכדברין, רצייתי "לנגח את הרב כהנא" והרי זה בדיוק מה שרצייתי
 שתבין!..... ואם כך לשם מה כל הפלפולים הסמנטיים?
 במקרים רבים משתמשים באוירת הדברים הנאמרים ולא דווקא בפרושם
 המילולי - ואת האוירה הרי קלסת!
 מילים הן נשק מצויין, ועד כמה ניצלתי אותן בתור שכאלה, את זאת נשאר
 לכל קורא על פי הבנתו.

אם אלימות מילולית הייתה בראש כוונותי הייתי בוחר במילה "פאשיסט"
 (פרוש ראה בהמשך) שהוא הרבה יותר קולע לא רק לגבי ה"רב" כהנא, אלה לרבים
 אחרים במדינה של היום כולל כמה חברי כנסת וממשלה!!
 אגב, את הכנוי "רב" (במרכאות) נתתי כדי לאמר: "אוי ואווי לקהילה שכאלה הם
 רבניה" (כל זאת, אני מודה, ללא אישור רשמי, הרמב"ם וברבאבא).

לענין פלפולי ופרושי המילים:-
 (.....ואריק, אם בחרת לך תפקיד של מבקר העלון, מן הראוי שתעניין בפסוק:
 "יש נאה דורש ואין נאה מקיים" (חגיגה י"ד)..... ולעצם פרוש המילים:-
 1) הפרוש הראשון למלה "גר" ניתן כ- זו בארץ זכריה (המילון העברי
 המרוכז - אבן שושן עמ' 107; טור 3; שורה 2 מלמעלה)

הערבים במדינה שלנו הם אזרחים סוג ב' בין שנודעה בכך ובין אם לאו:-
 בעינינו הם זרים בארץ לא להם ובודאי שכך רואה זאת ה"רב" כהנא!
 בהקשר זה לפחות, המילה "גר" מתאימה להפליא (נכון, גם "גר צדק" ו-"גר תושב"
 מופיעים שם).

2) "וגר לא תונה" - אני מקווה שלגבי המילה "לא" אין חילוקי דעות!
 מכל מקום המעוניינים להעמיק במילה זו יפנו למילון הנ"ל (עמ' 312;
 טור 1; שורה 13 מלמעלה).

3) "תונה" - צורת הציווי של "הונה" שהיא מצידה הנה הסיית השורש
 י-נ-ה בבנין "הפעיל"-עבר-נסתר (עמ' 143; טור 3; שורה 23 מלמעלה).
 פרוש המילה (ינה) הונה:- רימה, הציק, הרגיש, הקניט, נגש (עמ' 273;
 טור 1; שורה 6 מלמעלה).

במידה והמילון אינו מספק, הרי פרוש א.ש. הרטום לתנ"ך:- "וגר....."
 -איש נכרי הגר בתוך עם ישראל שאין לו ידידים וקרובים אשר יבואו לעזרתו בשעת
 הצורך. ".....לא תונה....." - תרמה. ".....תלחצנו....." - תציק לו.
 כלומר אסור להציק לזרים שבחוננו, והננימוק ניתן:- ".....כל גרים הייתם בארץ
 מצרים".

התגובה במקרה הצורך תהיה:- "..... והיו נשיכם לאלמנות ובניכם יתומכם".
 האם אין זה מה שקברה בזמן מלחמה?..... ולדעתי ה"רב" המכובד הוא אחד הגורמים
 להעמקת השנאה בין העמים וגורם בשל כך למלחמה פוטנציאלית.
 כלומר - המשפטים "וגר לא תונה...וכו" "יכולים בהחלט להתפרש כשלילת
 התנהגותו הגזענית של ה"רב" כלפי הזרים במדינה - במקרה זה ערבים!

(המשך..... טוב מה לעשות?)

-6-

4) "פאשיסט" - כדי למנוע "אי הבנות" נוספות - נכתבה כאן המילה ע'פ פרוש המילון הנ"ל (עמ' 586; טור 1; שורה 21 מלמטה) :- פשיסט הוא חסיד התנועה הפשיסטית הנושאת בין השאר את דגל הלאומנות, הגזענות, והאנטי-סוציאליזם.

יש להדגיש שפרושי המילים של המילון (הנ"ל ובכלל), נמצאים בשימוש רב יותר בשפה היומיומית מאשר פרושי רש"י, הרמב"ם ואריק ארנברג!..... ובהבט אחר על מובנן ופישרן של מילים - הנה קטע המדבר בעד עצמו:-

"כשאני משתמש במילה" אמר האמפטי דאמטי בטון מהורהר "מובנה בדיוק כפי שאני רוצה - לא פחות ו/או יותר".
"השאלה היא" אמרה עליסה "האם אפשר להשתמש במילים כך שתהיינה להן כל כך הרבה משמעויות?"
"השאלה היא" הגיב האמטי דאמטי "מי הוא האדון - זה הכל" עליסה נבוכה ולא ענתה דבר. לאחר דקה או שתיים של דומייה המשיך האמטי דאמטי "יש להן אופי משלהן לכמה מהן ביוחד לפעלים - הן גאוותניות נורא! עם מילות התואר אפשר להסתדר - אבל לא כן הפעלים! בכל אופן אני מסתדר עם כולן! אימפנטראביליות! זה מה שיש לי לאמר!"
"בבקשה ממך" אמרה עליסה "פרושו של זה

מהו?"
"כעת הינך מדברת בתבונה" ענה האמטי דאמטי בהנאה גלויה "כיונתי ב'אימפנטראביליות' הייתה, שדי - לנו - בנושא - זה - ויהיה - זה - אך - מן - הראוי - אם - תאמרי - מה - בדעתך - לעשות - כעת - מאחר - וודאי - אינך - מתכוונת - להשאר - פה - לנצח".

"זה המון עבור מילה אחת" אמרה עליסה בקול מהורהר.
"כשאני מעמיס עבודה כה רבה על מילה, אני משלם לה תוספת" ענה האמפטי דאמפטי.
"אהה" הגיבה עליסה כשהמבוכה מונעת ממנה כל מילה נוספת.

"את צריכה לראותן מתגודדות סביבי במוצאי-שבת" המשיך האמפטי דאמפטי בנדנדו ראשו הגדול מצד לצד "כדי לקבל את המשכורת - את מבינה?"

עליסה לא העזה לשאול במה הוא משלם להן ולכן לא אוכל לספר לכם.

(מתוך :- "כל כתבי לואיס קארול - עליסה בארץ המראות")

לסיכום אריק, מי נתן לך חזקה על התנ"ך ופרושיו, אינני יודע ("מי שמך לאיש שר ושופט עלינו...") - שמות ב' 14) אך אינני מוכן לקבל בצורה עיוורת ו/או מעורפלת, לא את פרושי הרמב"ם, לא את פרושי רש"י ובודאי לא את פרושי אריק ארנברג!!! (גם את התורה מסיני אינני מקבל כ"תורה מסיני")

* * * *

הערה שקיבלתי מחברת משק המתיחסת לענין הכתבת דעות פוליטיות בעלון - אם הכוונה לעמוד השער - ההערה בהחלט מתקבלת. זהו משגה אשר לא יישנה. תודה.

דוד א.

פעולה למען יהודי ברית-המועצות

רצוף כאן מכתב שהתקבל באחרונה ממשפחה ברוסיה.

בהרכה קבוצים כבר קיימת פעולת התכתבות עם משפחות מסורבות עלייה, ומתוך תקווה שיש מספר חברים המעוניינים להשתתף בדבר כזה במשקנו, נקיים ערב בו יוקרנו שקופיות על ברית המועצות, ויחולקו כתובות לכל מבקש.

המפגש יתקיים בקרוב.

ריני כהן

10.4.80

לשוש ורמונד שלום רב,

שמחנו מאד לקבל מכתבך בעיברית ולקרא על חייכם; מעניין לדעת איך אתם חגיגים את יום עצמאות ועל מצב הכלכלי בישראל.

במוסקבה כעת חם ומתר ביום ראשון הרבה יהודים מיתכווננים לנסע ליער למקום מיוחדת להגוג את יום ירשליים. כבר פעם אחת השנה הינו ביער לל"ג בעמר. אני מקוה שגם מחר יהיה הכל בסדר. בחיינו אין חדשות טובות, כי שוב קבלנו סרוב וזה אחרי הבטחה לתת רשות בתחלת השנה. לצרתינו המצב המדיני נהפך בעולם. בחדש מאי היה כבר שש שנים שהגישו את בקשה.

עכשיו אני ממשיך לכתוב את המכתב בעד שבוע. כבר היה פגישה ביער. קשה ליכתוב בעיברית על כל דברים. היה הרצא ושירים ומשחקים ומסיבה. לחג שבועות מתכוונים שוב לנסוע.

בתי לאה בת 15 גומרת את בית-ספר תיכון ורוצה לילמוד הלאה לאחות. יש לה בחינות הרבה, כי גם היא גומרת את בית-ספר של מוסיקה. וישתי גלינה מרגישה בסדר. היא מחכה לילד וזה לא כל בגילה.

ואם מישהו מילדי קיבוץ יכתוב לבתי היא תענה ואני אתרגם. מעניין לי לדעת את פרטים של חייכם, על משק, על ארוך את יום עבודה עכשו באביב, על קשיים שלכם והלאה.

שלום ולהתראות,

אהרון

מכתב זה נמסר לי מידי חמר פוקס (ריפקינד) העובדת עם ילדים במוסד.
במידה ויש הענות יובא הענין לדיון.

אנבה

יעל מחפשת בית

יעל בת 5, ילדה חמודה עם שתי קוקיות, עיניים חומות, גדולות ונוצצות. תמיד שואלת מתי אמא תבוא לקחת אותי? נכון שאמא אמרה שכשיהיה לה זמן היא תבוא?

יעלי נמצאת כבר שלוש שנים במוסד. אמא הביאה אותה למוסד לאחר שנהגה להכותה מכות אכזריות, מתוך דחיה רגשית אליה. האחים של יעל נשארו בבית עם אמא ואבא (אם כי גם הם מוזנחים).

כשיעלי הגיעה למוסד היא היתה קטנה ונפחדת מאוד וסימני חבלות היו על גופה. בהתפתחותה היה איחור לעומת גילה הכרונולוגי. היא נקלטה בקבוצה של 9 ילדים בגילאים מעורבים עד גיל 6. החלה לבקר בגן ולקבל טיפול אישי של גננת טיפולית ושל מתנדבת מסורה מאוד. כיום יעלי מבקרת בגן חובה. ניכרת אצלה התקדמות רבה מכל הבחינות: היא עירנית, פעילה ועשירה במושגים וידיעות.

עם סיום גן-חובה יעלי צריכה לעזוב את המוסד בו היא נמצאת והיא זקוקה למשפחה חמה אשר תקבל אותה לחיקה ותעניק לה אהבה. המשפחה שתקבל את יעלי תצא נשכרת מהסיפוק והנחת בטיפוחה ובחינוכה.

באם יש משפחה המוכנה לתת ליעלי בית עליה לפנות אל רות ברוך, בית הקבוץ המאוחד, רח' סוסיץ 27, ת"א. טל. 03-245271 (בימי ד' בשבוע).

בקשה מכיתה י"א

הערב תתקיים מסיבת מחזור לסיום שנת הלימודים לכיתה י"א מכפר בלום בבריכה. לכן נבקש שאנשים שיתמהו לפשר האור והמוסיקה יבינו ולא יבואו להפריע. גם אנו לא נפריע למסיבת סיום של ב"ס יסודי שתתקיים באמפיתאטרון.

תודה.

9- אלי שטיין, ז"ל

השבוע קבלתי מכתב מאמו של אלי שטיין ז"ל. המכתב מרגש בתכנון והחלטתי לחרגם קטעים ממנו לעלון. חברים המעוניינים לקרא את המקור האנגלי מוזמנים לעשות כך במשרד.

אננה

גב' סגל היקרה,

זמן רב לקח לי לכתב מכתב זה, ואפילו עכשיו אינני בטוחה שאסיים ואשלח אותו כפי שאני מתכננת. אבל הגיע העת לפחות לציין את יחסכם הנאה בתקופה הקשה הזאת לכולנו.

טפולכם המהיר והיעיל בבקשותנו בהחלט עזר לישר את הדברים המעשיים. כמו כן עלי להודות לכם על נכונותכם להשתתף בהוצאות להטסת הארון לסנט לואיס, ואנו מקבלים את הצעתכם בשמחה. בתור אמי מרגישה שהיתה חשיבות רבה לעובדה שכל המשפחה יכלה להשתתף בהלוויתו של אלי כאן, ועזרתכם הנדיבה מאפשרת לנו לשאת בנטל הכבד.

גם אנחנו וגם חברינו פה קבלנו מכתבים מאלי שכתב לפני מותו, ובכולם הוא מדבר בצורה כה חיובית על הקבוץ ועל האנשים שם. הוא הרגיש קרבה הרבה יותר גדולה לחברי המשק הזה ממה שהרגיש בנצח, ודיבר על הארכת שהותו לפחות בששה חודשים. כמובן שהרשינו לו. בשיחה טלפונית ב-12 באפריל סיפר לי שיפוי הנוף בסביבה כל כך הרשים אותו שהשיג חומרים להתחיל לצייר שוב, כי הצבעים כל כך פנטסטיים. הוא ממש התאהב בכל צורת החיים שלו אצלכם.

בשבילי יש נחמה מסוימת במחשבת שאם היה עליו למות, עשה כך במקום שאהב, עם אנשים שאיתם הרגיש בנוח ובעבודה שנתנה לו ספוק. הרגשה זו של אושר כלטה גם במכתבים הרבים שקבלנו מאנשים במשק ומקרובינו בתל-אביב. הייתי מאד רוצה לכתב לכל אחד ואחד מהאנשים הנדיבים האלה ולספר להם עד כמה מכתביהם יקרים לנו, אבל עדיין כתיבת מכתבים אלה תכאיב מאד. כל מכתב ומכתב הבהיר לנו שוב שלא פחת שמחת החיים של אלי, ושאצלכם התחיל להגשים את עצמו. אם יש דרך להעביר להם את תודתנו, אשמח מאד. במיוחד נגע ללבנו ספורה של גב' קולינס על מדורת הזכרון.

אימתי, כשנהיה מסוגלים לזה אני, בעלי, דויד (אחיו התאום של אלי) ודינה (אחותו) מרגישים שעלינו לבוא לישראל ולבקר בכפר הנשיא, לא רק כדי להכיר מקום שהיה כה יפה ומספק בעיני אלי, אבל גם כדי להכיר את החברים שהיטיבו איתו ואתנו. לבעלי תהיה זאת נסיעה קשה ביותר, אבל לשאר המשפחה תהיה זו חוויה מלכדת. כבר שלוש פעמים בקרנו בישראל עם המשפחה, והפעם הרביעית בהכרח תכלול נסיעה צפונה.

עוד דבר - מנהגי קבורה משתנים מאד לארץ. כאן אנשים נוהגים לשלח פרחים. במקום פרחים בקשנו תרומות לקרן הקימה, כדי לנסע עצים בארץ. לא יכולתי לחשב על דבר מתאים יותר לאלי, שכה אהב את הטבע, יערותיכם ושודותיכם. הוא בודאי היה מאושר אם היה יכול לדעת שבשמו נתרמו יותר ממאתים עצים לנוף הפנטסטי ביופיו שלו.

שוב תודה עכור כל העזרה,

עולות בתי התבואות

או "איך שג'וני הרמץ חשב שנתן הוא תרנגולת וכמעט הכנים אותו לכלוב"

שעת ארבעיים בקבוץ. ממטרה מסתובבת. ילדים משחקים. הרבי מנמנט על הדשא, מרים און בזלזול ושוקע שוב כתרדמה. ג'וני, רק מגבת לגופו, מקבל את פני בלבביות ובמשך שעה והצי מרתק אותי בסיפורים על הלול, סיפורים שמשתרעים על שלוש יבשות ועשרות שנים.

מאז הימים שחיימקה הכיר כל תרנגולת בשמה הפרטי, וכשחילקנו תערובת ומים בדליים, עבר הרבה. היום הלול הוא ביזנס גדול שמצריך ידע רב ומקצועיות בשטחים רבים, שכוללים: ידע בכלכלה, בטכנולוגיה, ברפואה, בתזונה וחשוב מכל ראייה כוללת של כל ההיבטים, והרבה חזון.

מכסת הייצור שלנו נקבעה לפני עשרים שנה, ושונתה רק לפני שנה, כאשר סוף סוף מועצת הלול החלה להכיר בהתארגנות האזורית שלנו, ואיפשרה חלוקה פנימית של מכסות. הלול מסוגל לייצר 1,200 טון בשנה. אנחנו מייצרים 60-70% מזה.

כדאי לדעת שהלול שלנו, נמצא בעשירון העליון מבחינת הטיב בארץ. יש לתלות את זה בעיקר בידע, בנסיון, ובהקפדה של הצוות. זה אמור בניצול יעיל וחסכוני של המזון, דבר שקשור כמובן למכון התערובת שמוזיל את המזון. אנחנו עובדים בהתאם לתוכנית תזונה ממוחשבת. 65% מההוצאות הן על מזון לכן יש פה דגש רציני מאוד על חסכון. אנחנו גם מוציאים מעט יחסית על תרופות, הודות לנסיון מתי, כמה, ומה לתת ולא מבזבזים כסף על תרופות לא נחוצות. כמו כן, ישנה הקפדה שלא תקרינה תקלות ושהכל ידפוק כדי שהעופות לא ייפגעו. לשם המחשה הסביר ג'וני, שהוא עובד בשיטת "100 נקודות". כל פשלה מורידה נקודות, ומשתדלים כמובן שיהיו כמה שפחות.

כמו שצינתי, הענף השתנה בצורה דרסטית מאז "ששת הימים". הדבר אמור בעיקר בלולים מבוקרים, כבישי גישה נוחים שמאפשרים לסמיטריילרים להיכנס, כלובים גדולים ממחכת ועוד הרבה דברים. כל זה הביא את הענף, למצב של ענף רווחי בעל תרומה נכבדה. אפילו גזבר מדוכדך ביותר יעלה חיוך על שפתיו, כאשר 9 מיליון לירות מונחים על שולחנו.

אבל שלא תטעו, ג'וני חושב שכל זה רק התחלה ועל לנו לנות על זרי הדפנה. צריך לפעול בכמה מישורים ובכך להביא את הלול לעסק בסדר גודל שונה לחלוטין:

- ראשית, על המשק להכיר בכך שהלול זקוק למכסה כפולה מזו שיש לה היום ולפעול לכך שנקבל את זה. זה במישור המשקי.
- במישור האזורי יש מחשבה מאוד רדיקלית של איחוד ושיתוף פעולה ככ-אזורי, כך שכל הלולים ייחשבו לגוף כלכלי וביצועי אחד, דבר שיביא לייעול וחסכון רב, ויתבטא בשיתוף פעולה, החלפת ידע, ויותר איכפתיות ואחריות מצד כולם.

- ג'וני ראה איך קונצרטנים כאלה עובדים בארה"ב, ואומר שהיעילות שלהם מנעה עליית מחירים במשך עשר שנים.

- במישור הארצי צריך לחשוב בצורה רצינית, איך מגיעים לייצוא. היום הוצאות הייצוא גבוהות מדי. יש צורך למצוא אפרוחים טובים יותר שאוכלים פחות וגדלים מהר יותר, ועוד הרבה שיפורים. כרגע נמצאים בארץ לנסיון אפרוחים מסקוטלנד, (שכמובן חוסכים מזון).

יש גם מחשבה לגדל יותר להקות בשנה, לתקופות קצרות יותר, בכך נחסוך מזון וגם התרנגולות יהיו קלות, ואולי בחורות יוכלו לעבוד במשלוחים (מה דעתכן?).

הלול מתבסס על צוות שכולו חברי ובני משק: ג'וני (הסנדק) טנא, יונתן סטיל (אשר על הטופיים), ג'וני הרמץ (על החיוכים), נתן ברק (על התה), יריב פרימוסט, גלעד מסר, נתן אפשטיין ודור העתיד, ניל ואלון, וכן החל מהשבוע, עלי ועליך ועל כל מי שעדיין מספיק קרבי לרוץ בשעות מוזרות עם צרורות מקרקרים בשתי ידי.

מה חדש ומה יתחדש בלול?

- נרכש ה"קדילק" (CLUCK MOBILE), הרכב הרב גוני שמטרטר ביום בלילה, בגשם ובחמסין על רחבי המשק.

- בקרוב יכנסו כלובים חדשים שיחסכו מקום ופציעות, בכך שהתרנגולות ייכנסו מלמעלה ולא מן הצד. בינתיים זה בניסוי.

- הוחלט להשקיע 2 מיליון לירות במכון התערוכה וגם קנינו ג'ירפה חדשה של 4 טון, דבר שמקל מאד על מיירון ועל ג'אקי.

ובכן קיבלהם תמונה, על ענף שמתבסס על עבודה עצמית לחלוטין, היחידי בגליל שמסוגל להוציא חמש להקות בשנה, בין הטובים בארץ, שמרויח טוב, עם צוות קבוע, שלא מתלונן על השעות המוזרות שהוא עובד, ובעיקר אפשרות רבה לפיתוח ולשיפור. נו, מה צריך יותר?! (הוץ מלמצוא יורש לג'וני...).

ראיין, שכתב והמציא קצת,

עודד

בענין אחר: בכתבה זו סימתי סיבוב של כל ענפי הייצור החקלאיים, ועתה אני מתכוון להשתער על ענפי השרותים. אם יש ענף שרוצה להתראיין, שיפנה אלי, ואם לא צפו להפתעות.

בריאות

הודעות חשובות לצבור הכללי

מרפאה

החברים מתבקשים להבין להתנהג בהתאם:-

קשה מאד להשיג תורים לרופאים ולמרפאות חוץ בבתי חולים. לפעמים משך הזמן מהזמנת התור עד לקביעתו יכול לערוך מ-1/2 שנה ועד שנה. על כן, כדאי לא לדחות את ההזמנה לכל סיבה שהיא, בסופו של דבר, העניין למען בריאותך!

תרופות

לפי תקנונים חדשים של קופת חולים (ולא של מרפאת כפר הנשיא), קופת חולים יספק תרופות במנות שבועיות בלבד (אפילו לחולים כרוניים). לכן תהליך ההזמנות חייב לחזור מדי שבוע, עם כל הכרוך בזה בקופת חולים (חוסר תרופות ודחיות וכסף מזומן). החברים מתבקשים להבין את המצב ולהאמין שאחיות המרפאה שלנו עושות כמיטב יכולתן להשיג את התרופות הדרושות.

אירית

הודעה מהמרפאה

בגלל בעית אספקת תרופות, כל חבר שנוסע לרופא או לקופת חולים ומקבל רצפט מתבקש:

- 1) ללכת ישר לבית מרקחת בק"ח לקבל תרופה.
- 2) במידה וחסר, לדרוש החימת ק"ח על הרצפט שכך המצב.
- 3) לקחת את הרצפט החתום לבית מרקחת. לקנות את התרופה ולדאוג להביא חשבונות הביתה (אחרת אין החזר כסף מקופת חולים).

נסע

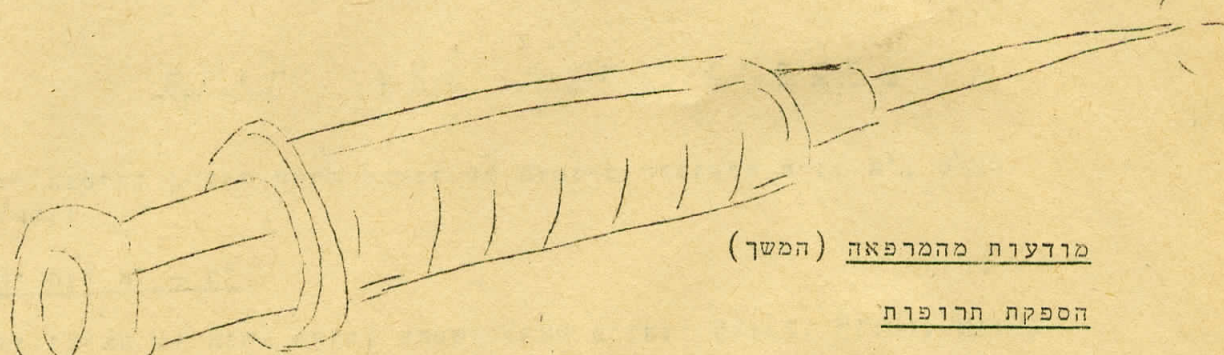
ועוד מנסע

אני מרגישה את הצורך להסביר לקהל על מצב התרופות אצלנו. כל יום אני שומעת את החברים, את האחיות וגם את מוסדות החוץ. הבעיה בלתי נסבלת, אבל עד שנצליח ואם נצליח להשיג שינויים - המצב כך:-

יש אנשים שמקבלים מה שקוראים "תרופות לחולים כרוניים", ז.א. תרופות באופן קבוע. עד לפני שבוע האחות תמיד רשמה את הרצפטים לפי הרשימה וקבלה פעם בחודש מק"ח. עכשיו החליטו שהרופא צריך לכתוב את כל הרצפטים.

המשך.....

מודעות מהמרפאה (המשך)

הספקת תרופות

אנחנו שולחים את הרצפטים בהתחלת החודש :- השבוע הגענו לשיא. שלחנו בתחילת מאי וכל שבוע, הנהג חוזר בלי תרופות עד שהשבוע החזירו את הרצפטים בלי תרופות, ואמרו לנו לשלוח הזמנה חדשה לחודש יוני. בינתיים חברים נכנסים ומבקשים את התרופות שעדיין לא הגיעו. כתוצאה יש רוגז - התרגשות - תלונות. מה לעשות?

בינתיים האחות שולחת רצפטים לבית מרקחת לקנות (מוציאים אלפי לירות - שמחזירים אותו הסכום - לא צמוד). אבל שוב בעיה. אין תמיד התרופות הדרושות בבית המרקחת. היות ושולחים כמה ביחד, לפעמים כדאי לשלוח רק רצפט אחד ואולי נצליח. אבל פה אין ברירה - לפעמים צריכים לבקש מהחבר לנסוע אחה"צ עם רצפט ולקנות.

חבר'ה הבעיה קשה... אבל קשה לכולנו. אנחנו נגיע למוסדות במרכז הארץ ובחנועה בתקווה שנצליח - אבל בינתיים עלינו לשתף פעולה. החבר צריך תרופה והאחות צריכה למצוא פתרון: לא להתנגד לבוא כמה פעמים בשבוע, לא לשאול את האחות כשהיא נכנסת לחדר-אוכל "מה עם התרופות?".

החבר רוצה להבריא והאחות רוצה לעזור. אז בהצלחה!

לבריאות!

נטע

אני מחפשת שני תקליטים ומבקשת את עזרת הציבור

בחיפושיי אחריהם:

(1) - THE THREE CORNERED HAT -

MANUEL DE FALLA

(2) - PINNACLE POOL -

ARTHUR SULLIVAN

המוצא יבוא על הברכה. תודה, שמח

סִדּוּר נֶהֱג תּוֹרָו בְּעֶרְבֵי

אחרי הנסיון בסדור החדש סכמנו על הזמנים הקבועים מיום א', 22/6 כדלקמן:

בימי חול א' - ה'

זמני יציאה של הנהג התורן מהמשק לראש פינה: 16:45, 18:15, 19:15.

בנסיעה של 16:45 הנהג יחכה לאסוף חברים החוזרים מתל-חי.

בנסיעות של 18:15, 19:15 הנהג יחכה עד שהאוטובוסים מגיעים מקריית שמונה, מחיפה ומתל-אביב (עד בערך 18:30, 19:30 בהתאם).

אחרי השעה 19:30 הנסיעה היא לפי הזמנה כמו בסדור הישן.

בימי ו' ובערב-חג

נסיעה לפי הזמנה כמו קודם.

בשבתות ובחגים

יציאה מהמשק ב- 15:15, 18:15, 20:15. יתר הזמנים בשבת לפי תיאום בסדור התחבורה.

ועדת התחבורה

הוֹדָעָה מַחֲנִיט תּוֹרָו בְּעֶרְבֵי

ישנה בקשה מחברים שונים לפתוח את חנות הבגדים ביום ששי עד השעה 14:00.

לפן השעות החדשות יהיו:

יום א' - 17:00 עד 19:00

יום ד' - 14:00 עד 16:00

יום ו' - 10:00 עד 12:00, 13:00 עד 14:00

יום שבת ב-12:00 לחיילים ועובדי חוץ

הודעה נוספת מעניינת: ישנם בחנות סריגי צפת דברי צמר ומכנסי "לי" במחירים של לפני שנה - החנות פתוחה מ-8:00 עד 18:00 בכל יום חול.

הזדמנות זו לתקופה קצרה בלבד. אם תהיה אפשרות לסדר רכב לערב אחד בשבוע הבא - נעשה זאת.

ביום שישי הבא - שוב בר-מצוה במשקנו

- הפעם ל-11 משפחות מקום לינה לכל

האורחים מצאנו - פחות או יותר -

אבל חסרים שני דברים: מיטות

וסדינים.

בתחילת השבוע הבא - נבקר אצלכם לשאול

משה מתקפלת - אשר תסומן ותוחזר מיד

לאחר סוף השבוע - ובקשר לסדינים -

פניה לכל החברים אשר יש אצלם סדינים

של הילדים בבית: אנא לזרוק אותם

מיד לכביסה - שנוכל לחלק אותם לאורחים

בשבוע הבא.

בתודה מראש

הועדה המארגנת.

דו"ח משיבת המזכירות + ועדת המשק
15.6.80

נוכחו:	איזק פ'	מוסי ה'	אמנון ה'
	קולין פ'	אלק ק'	ג'רמי ג'
	בוב ו'	רימונד ג'	אנגה ס'
	ברוך כ'	יעל ש'	
	יענקל מ'	צילה ב'ר	

(1) דיון בנושא הבטיחות

חברים התייחסו לשני ההבטים העיקריים של הנושא - מניעת נזק גופני ומניעת נזק כספי. לגבי הנושא האחרון, צוין שיש טפול שוטף בבטוח חברים וזמניים. ישנה בעיה של אורחים קצרי טווח ואנשי חוץ העובדים אצלנו.

עיקר השיחה נסבה על חפוש הצעות מעשיות כדי להגיע לבטיחות מירבית בכל שטחי חיינו.

חברים ציינו כמה שפורים שחלו לאחרונה: אמנון ספר על התקנת מסגרות בטיחות לכל טרקטור בחולה, ועל החלטה פנימית של הענף שזמני - אפילו יש לו רשיון - לא ינהג בטרקטור. ברוך ציין שפור באחסון דלק. מאז שהונהג למוד נהיגת טרקטור כחלק אנטיגראלי של תכנית הלימודים ב"עמק החולה", מספר בנים עברו את הטסט, ויש לעודד מגמה זו ע"י מתן עזרה מעשית מצד המשק. ישנה בעיה כאובה לגבי מספר חברים ותיקים שיש לעשות את הכל לעודדם לגשת למבחנים.

באופן כללי היתה הרגשה שלא נפתר את הבעיות בעזרת תקנונים יבשים, אבל ע"י יצירת מודעות הצבור לסכנות השונות, ובחירת אדם שמוכן להתמסר לנושא, שיקבל גבוי מעשי (זמן, משאבים) ממוסדות המשק.

סכום:

1. על ועדת כוח-אדם, בתאום עם ועדת ההצעות, לאתר את האדם המתאים לתפקיד רכז בטיחות ולבחר בוועדת בטיחות של 2-3 חברים.
2. כל חבר שאין לו רשיון יעבר מבחן נהיגה בטרקטור תוך תקופת זמן סבירה. ברוך יבא בדברים עם גבי א' בנושא זה.
3. בישיבת רכזי ענפים ידווח מרכז המשק על מדיניות המשק לגבי נהיגת זמניים בטרקטור - שרצוי שלא ינהגו בכלל.
4. תבדק אפשרות להתקנת מסגרת בטיחות לכל טרקטור.

ישיבת המזכירות - 15.6.80

מוסי ה'	צילה ב"ר	אלק ק'	נוכחו:
יענקל מ'	רימוןד ג'	יעל ש'	
אנגה ס'	מזה ב"ח	ברוך כ'	

(1) משפ' ואלך

בהמשך להחלטת האספה לאשר את חזרת המשפחה, מסרה המזכירה על בעיות שהתעוררו בקליטת הבן הצעיר בפעוטון.

אחרי דיונים של נציגי המזכירות עם ועדת הגיל הרך, הוברר שהתאריך המוקדם ביותר לחזרת הבן לפעוטון הוא סוף אוקטובר. היות ומשפ' ואלך נאלצת לחזר כבר בתחילת ספטמבר, סוכם שאבלין תטפל בבן הקטן עד לכניסתו לפעוטון. המזכירות אשרה את ההצעה.

(2) בקשת מרק' שבת-שבע תצטרף אליו לכמה שבועות באירופה לפני חזרתו בספטמבר.

הוחלט להענות לבקשה במסגרת הקדמת תור עם מימון חוץ. לפני יציאתה של שבת-שבע יש לברר עם ועדת החברה באיזו צורה יחשב התור הבא של מרק', ושל המשפחה כזוג.

(3) בקשות לאמוץ (בהמלצת ועדת הבנים)

אפרים אליהו:

אפרים מבקש אמוץ לתקופת שירותו בצה"ל (עד אפריל 1981), כ"חילל בודד". אפרים עבר מבחנים במחלקת הקליטה של האחד ומשם יש תמיכה לפנייתו. המשפחה המאמצת שלו כאן - משפ' אפרוט. הוחלט להענות בחיוב.

נסים אבוטבול:

נסים סיים פה אולפן ועבר לאולפן (כיתה ג') בנען. הוא חושב על הצטרפות למשק, אבל עליו להתגייס לצה"ל לתקופה של 4 חודשים החל מאוגוסט. הוא מבקש, אם כן, להתקבל לתקופת שירותו כבן מאומץ, במגמה לבקש מועמדות עם תום השרות.

המשפחה המאמצת - משפ' גוטר. גם בקשה זו נתקבלה בחיוב.

(4) קבוצת צעירים לשבועיים:

הוסכם לארח, בסוף אוגוסט, קבוצת צעירים ממנצ'סטר (אנגליה), שנשלחה מטעם הפדרציה הבריטית.

המזכירה תשמח לקבל מתנדב(ת) להדריך קבוצה זו.

We have a first this year. Netta and Mick are the first member-grandparents to be involved with a Bar-Mitzvah group on a personal level. Only Weisbort is in the class, half of which will be Bar-mitzvah this year--(She will be Bat Mitzvah next year) This is the reason for Netta and Mick being involved this year, also. Vreni and Cedric Levy are leaving this coming Sunday for a year abroad in attempt to solve Vreni's medical problems. We wish them every success.

Health Dept

Shoshana Sharkey will be taking Vreni's place with Jack in the dental clinic. We will try to keep you up to date with any new procedures. Welcome aboard the "Health" bandwaggon once again Shoshana. Clothing Dept.

Cotton Wool and hygienic supplies are now located in the supermarket. Central buyer.

I am going on holiday from:- June 29 to 12 July. There will therefore be no buying for this period of time.

I will be seeing you

Ruth.

Have a pleasant holiday Ruth and a good rest.

Congratulations to Leah Bolchinsky, who has completed her exams and may practice law--that is, when the coming baby will allow her.

End of school year party

The end of year party for the elementary school will be on Friday 20/6/80 at 8:30 p.m in the amphitheatre.

The program will include:- Plays etc., dancing and refreshments. Everyone is invited.

Birthday, and Anniversary Congratulations

Oren Mendzagorski	22/6	Dina Levy	26/6
Adam Mader	23/6	Hedvah Wolfin	
Ruth Ney	24/6	Avishia Pearlson	27/6
Zvi Levinson	25/6	Omri Kopf	28/6
Navah Ben-Hiam		Leah Katz	
Ophira Wolfin		Sigal Hadar	

Jenny and Ehud Elman.

(2)

Travels in the U.S.A ----- Princeton.

In Princeton I lived with a family whom I had not previously met. Betty Doane arranged this for me. Not only were they nice but, they also gave me a key to their home and told me to feel free to come and as I pleased.

I visited a foundry which produces metal sculptures. The standard artistically may not have been great, but the standard of production was very high.

The owner allowed me to look through the video-tape library and then go into the factory to talk and work with the workers. They use the same metals as Habonim.

Berkley.

A clean town. It's inhabitants are polite. No one throws rubbish on the streets. Everyone has time to smile. Here all drugs are acceptable. It is a town which defends all minority groups and so attracts minorities from all other towns. Homosexuals, lesbians and cripples are prominent and are political pressure groups.

One day I walked on a beach. There were people with complete, partial or no bathing costumes. No one paid any attention.

One Friday I was invited to supper in a fairly religious home. The food was Kosher. Grace was said before and after meals. Finally they passed around Marijuana.

See you some time

Marci.

I Wonder if the marijuana was kosher too?!!

In Memoriam

Sholom Namali

A good week to all

Shabat Shalom.